मन्त्रमाह। "प्रत्यस्मै पिपीषते। विश्वानि विदुषे हर। अरङ्गमाय जग्मये। अपश्चाद्दध्वने नरे" इति। हे वृष्टिजलमिश्रितभक्ष, 'अस्मै' भक्षकाय, 'प्रतिहर' तदीयं स्वरूपं प्रत्यावर्त्तय। कीदृशाय, 'पिपीषते' पातुमिच्छते, 'विश्वानि' कर्म्माणि, 'विदुषे' जानते, 'अरङ्गमाय' अरं अलं अन्यूनं यथा भवति तथा प्राप्नुवते, 'जग्मये' पुनः पुनः कर्म्मसु गच्छते प्रवर्त्तमानाय, 'अपश्चाद्दध्वने' पश्चाद्भक्षोत्तरकालं दीप्तिरहिताय, भक्षितं जरयितुमसमर्थाय, 'नरे' ऋत्विगादिरूपाय मनुष्याय॥

(१४) अथावदृष्टस्याभिमन्त्रितस्य सोमस्य भक्षणे मन्त्रमाह। "इन्दुरिन्द्रमवागात्। इन्दोरिन्द्रोऽपात्। तस्य त इन्द्र विन्द्रपीतस्य मधुमतः। उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि"॥ ६॥ इति। 'इन्दुः' देवतारूपः सोमः, 'इन्द्रं' लतारूपं सोमं, 'अवागात्' स्वकीयत्वेनावगच्छति, 'इन्द्रः', देवः 'इन्दोः' नामात्मकस्य सोमस्य, अंशम् 'अपात्' पीतवान्, हे इन्दो लतात्मसोम, 'तस्य ते' तादृशस्य तव, अंशः 'उपहृतः' अन्यैरनुज्ञातः, अहं 'भक्षयामि', कीदृशस्य तव, 'इन्द्रपीतस्य' इन्द्रेण प्रथमं स्वीकृतस्य, 'मधुमतः' मधुरसोपेतस्य, 'उपहृतस्य' अन्यैरनुज्ञातस्य॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

हविर्धाने सदसिवाग्नीध्रीये पतिते सति।
'उदस्ता'जुहुयाद्भेदोरथ 'वाम' वृहत्तिभिः॥